

סאיר סזרהי

בן דן ומזל
נולד ביום י"ד אלול
תשט"ו 2.9.55
נפל ביום ז' תשרי
תשל"ד 6.10.73
ס.ס. 2184496

אות מלחמת יום הכיפורים

ג'יתן לרב"ט מזרחי מאיר ז"ל
אשר נטל חלק בהגנת העם והמולדת

צבא הגנה לישראל

ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתיני (שמואל ב', כב, מ')

מאיר נולד בטבריה וגדל בה. הוא התחנך בביה"ס הממלכתי ד'. עם תום לימודיו היסודיים המשיך ללמוד בביה"ס "התיכון המקיף עמל". המצב הכלכלי אלץ את מאיר להפסיק את לימודיו בתיכון, לאחר שנת לימודים אחת בלבד. הוא יצא לעבודה בקבוצת כנרת ובכך סייע להוריו לשאת בנטל הפרנסה. לאחר מכן, החל לעבוד כפועל בחברת "חרות". ההצלחה האירה לו פנים והוא הפך להיות קבלן זעיר.

בהיותו בן שלוש-עשרה, הצטרף כחבר לתנועת "השומר הצעיר". מאיר, שאהב מאד בעלי חיים, טיפל במסירות בבעלי החיים שהיו בקן התנועה ודאג לכל מחסורם.

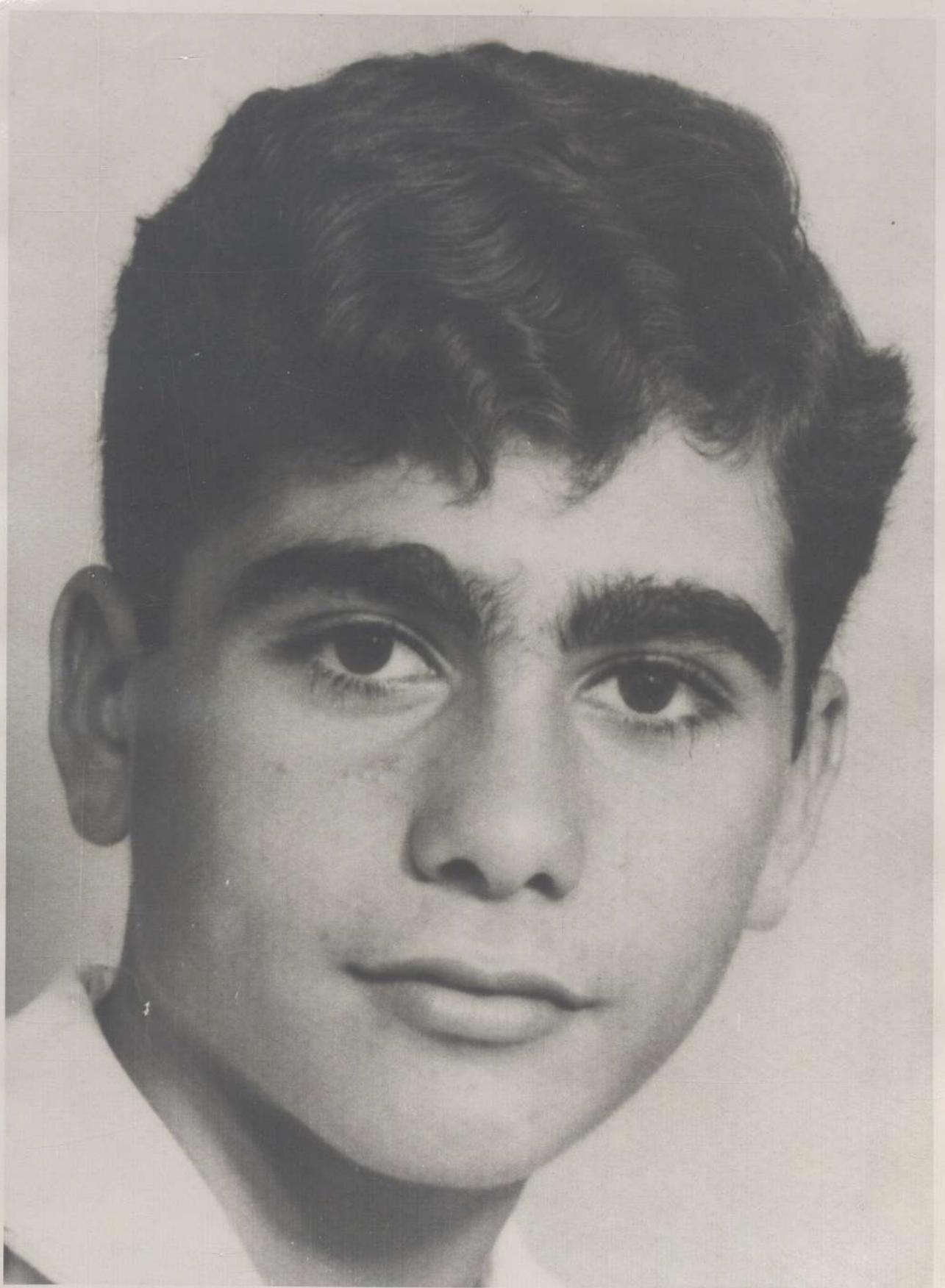
בגיל שבע עשרה וחצי התגייס מאיר לחיל השריון בצה"ל, הוא עבר קורס נהגי זחלמ"ים והשתייך ליחידה 53 של גדוד סער 74. בעצם יום הכפורים, נשלח מאיר כנהג זחל"ם אל המערכה הכבדה ב"חושניה" שברמת הגולן ובה מצא את מותו.

מאיר נקבר באורח זמני בבית הקברות הצבאי בנהריה, ולאחר מכן, הובא למנוחת עולמים בחלקה הצבאית של בית הקברות בטבריה.

אחד מבני משפחתו כותב עליו:

"מאיר, כשמו כן הוא, מאיר את עיני המשפחה. חיוכו השופע חיים אינו מש מעיני בני הבית, וצחוקו העליז עוד נשמע באזניהם. מאיר, קרן אור זוהרת, שלא שקעה. תמיד תשאר דמותו המקסימה לנגד עיני המשפחה. מאיר בלכתו השאיר משפחה דואבת והמומה". ומסיים הוא בברכה לשמו וזכרו: "יהי שמך שנון בפינו, וזכרך הטוב שמור בלבנו".

(פסוק 97-104)

מה-אהבתי תורתך כל-היום היא שיחתי, מאויבי תחכמי מצוותיך כי לעולם היא לי מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי, מכל אורח רע כלאתי רגלי למען אשמור דבריך, ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני, מה-מלצו לחכי אמרתך מדבש לפי, מפקודיך אתבונן על-כן שנאתי כל אורח שקר.

(פסוק 1-8)

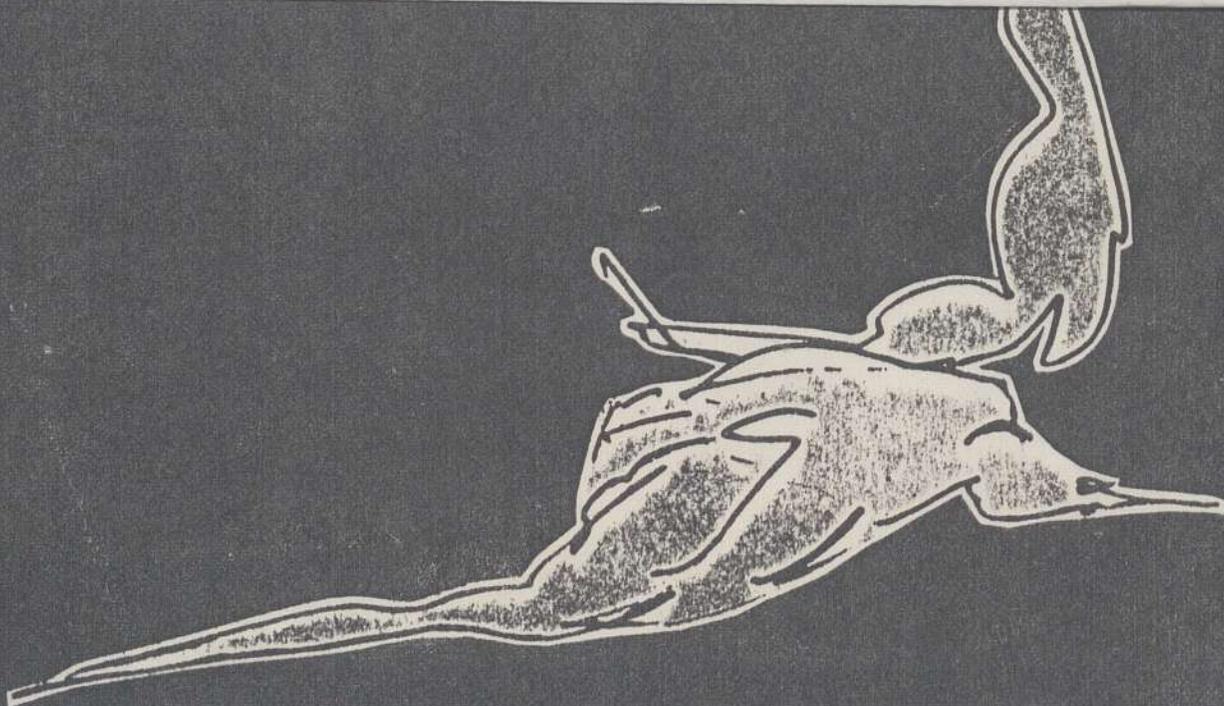
אשרי תמימי-דרך ההולכים בתורת ה' : אשרי נוצרי עדותיו בכל-לב ידרשוהו, אף לא-פעלו עולה בדרכיו הלכו, אתה צויתה פקודיך לשמור מאד, אחלי יכונו דרכי לשמור חקיך, אז לא-אבוש בהביטי אל-כל-מצוותיך, אודך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקך, את-חוקיך אשמור אל-תעובני עד-מאד.

(פסוק 73-80)

ידיך עשיתי ויכוננוני הבינני ואלמדה מצוותיך, יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי, ידעתי ה' כי-צדק משפטיך ואמונה עניתני, יהי-נא חסדך קנחמני כאמרתך לעבדך, יבואוני רחמיך ואחיה כי-תורתך שעשועי, יבושו זדים כי-שקר עותוני אני אשיח בפקודיך, ישובו לי יראיך וידעו עדותיך, יהי-לבי תמים בחוקיך למען לא אבוש.

(פסוק 153-160)

ךאה-ענני וחלצני כי-תורתך לא שכחתי, ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני, רחוק מרשעים ישועה כי-חוקיך לא דרשו, רחמיך רבים ה' כמשפטיך חיני, רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נסיתי, ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו, ראה כי-פקודיך אהבתי ה' כחסדך חיני, ראש-דברך אמת ולעולם כל-משפט צדקך.

1/9/92

מאיר 19 שנה עברו ורק עכשיו הנני מנסה להתמודד עם העט והנייר ולכתוב מספר משפטים לזכרון עולמים אודותיך, למרות שאמא ביקשה מספר פעמים ממני ומאחיותיך, קשה לנו היה להתמודד עם המחשבה לכתוב עליך בשפת העבר. אולם עתה לקחתי את המשימה על עצמי לשמר את הזכרון ולהביע את הרגשתנו כמשפחה לאחר השכול.

טוב ליבך ואחריותך לא ידעו גבולות, הנני זוכר שכאשר יצאתי לטיולים שנתיים מטעם בית ספר היסודי ע"ש ארליך בכיתות ז' וח', ולהורים היה תקציב כספי מסויים לתת לי לשימושי העצמי, תמיד פנית אלי ללא ידיעת ההורים ושאלת איזה סכומים מביאים איתם הילדים. ודאגת לתת לי מכספייך על מנת שארגיש כמו כולם ואף יותר, הנני זוכר גם שכאשר קיבלת משכורת אחרי חודש שלם של עבודה קשה, תמיד נתת אותה לאמא שתחליט איזה סכום נוסף הינה צריכה לכלכלת הבית בנוסף למשכורת של אבא.

וכאשר היה עלי להגיש עבודות לבית ספר תמיד אתה הוא זה שכתב לי את כותרות הנושאים מאחר והיה לך כשרון יצירתי בידויים. כשרון לספורט היה לך והשתתפת בהרבה מאוד מדוצים, ואף עשית קורס מצילים בחוף רון.

מאיר הנני זוכר שהיתה לך הצלחה ביחסים עם המין השני, והנני זוכר את ההכנות ליציאה בערבי שישי ובמוצאי שבת לדיקודים או למסיבות. מאיר לאורך כל שנות לימודי הרפואה המפרכים באיטליה, כאשר נדמה היה לי שאין בי את הכוח והרצון להתמודד עם קשיי החיים, הלימודים והשפה תמיד נזכרתי בך, וזכרון זה נתן לי אורך רוח וסבלנות וסקדנות עד לסיום הלימודים ולקבלת התואר ד"ר לרפואה.

הנני זוכר את יום הכיפורים 1973, כאשר פרצה המלחמה וקול אזעקה נישא באויר, ואת זעקותיה של אמא שקראה בשימך ללא הפסק למרות דברי העידוד של אבא והשכנים, לאחר שבוע ימים של מלחמה מסרו בטלויזיה את מספר הרוגים 600 בקירוב לא יחסתי לכך חשיבות, מה גם שקרוב משפחה היה ברמת הגולן ושאל אודותיך והתברר לו (בדיעבד טעות) שהינך בחיים, אולם כשהסתיימה הלחימה ולא קיבלו מימך אות חיים באמצעות מכתב או טלפון התחלנו לדאוג, וביום בהיר לאחר שסיימתי את לימודי היומיום בכיתה ט' והגעתי הביתה ראיתי שהבית

היה עמוס בבני משפחה, שכנים וקרובים, לא הספקתי לשאול ונאמר לי שאחי מאיר "נעדר", למעלה מחצי שנה התמודדנו עם המושג הזה, הנני זוכר את החלומות של אמא וקול הבכי בחשכת הליל, את ליאת הקטנה שפחדה לישון לבד, ואת הנסיעות לת"א בתקווה למצוא אותך בין השבויים בסוריה.

אחרי מספר חודשים דוד שמואל נסע לת"א על מנת לזהות אותך ואת חפצייך, ולפני נסיעתו הוא הראה לי ולאחותי רבקה את הארנק שקיבלת במתנה בראש השנה 1973 לרגל יום הולדתך ה-18. כמובן שזיהנו את הארנק ולא אזכרו אומץ לשאול איך הגיע הארנק לידינו, לאחר יומיים כאשר סיימתי את לימודי היומיום בתיכון ירדתי רגלית הביתה ראיתי את מכוניתו של שמואל והבנתי שחדשות מצפות לי בבית, קדימה יותר פגשתי בדוד אהרון שלקח אותי טרמ"פ הביתה, והוא אמר לי: מומי תחזיק מעמד מאיר אחיך נהרג ביום הראשון למלחמה בקרבות הגלימה בחושניה שבדמת הגולן ובערב יגיעו אנשים להודיע את בשורת האויב, בערב שוב הגיע דוד אהרון לבד ואמא לפי הבעת פניו הבינה הכל והתמוטטה ולפני שעיקלתי מה קורה גם האב התמוטט, מיד רצתי לשכנים להתקשר ליתר המשפחה שיזעיקו רופא.

מאיר היה קבור בבית קברות ארעי בנהריה, בתום מלחמת ההתשה הועבר ארונו לחלקה הצבאית בטבריה שם נקבר לצמיתות יהי זכרו ברוך.

מפקדת גייסות שריון
לשכת המפקד

בני משפחות חיילי השריון שנפלו

את יום ה-29 באוקטובר אנו מציינים כבכל שנה כיום חג לגייסות השריון
מאז "מבצע קדש".

ביום חגנו סוקרים אנו ובוחנוים את מעשינו בדרך הארוכה שעברנו כשאנו
מבליטים את חלקו של האדם, האדם שבעוז רוחו נתחשל כוחנו.

ביום חגנו מזכירים אנו את חברינו שאינם אתנו, חברינו לוחמי השריון
שחרפו נפשם במערכות ישראל, חברינו השריונאים שלהם חייבים אנו את השגיבו
עד היום ובדוגמתם מאירים הם לנו דרכנו לעתיד.

ביום חגנו זה אנו אתכם - הורים, רעיות ובנים קשורים בעבותות של עצב
ושותפים לגאונת חיל השריון במערכותיו לחרות ישראל.

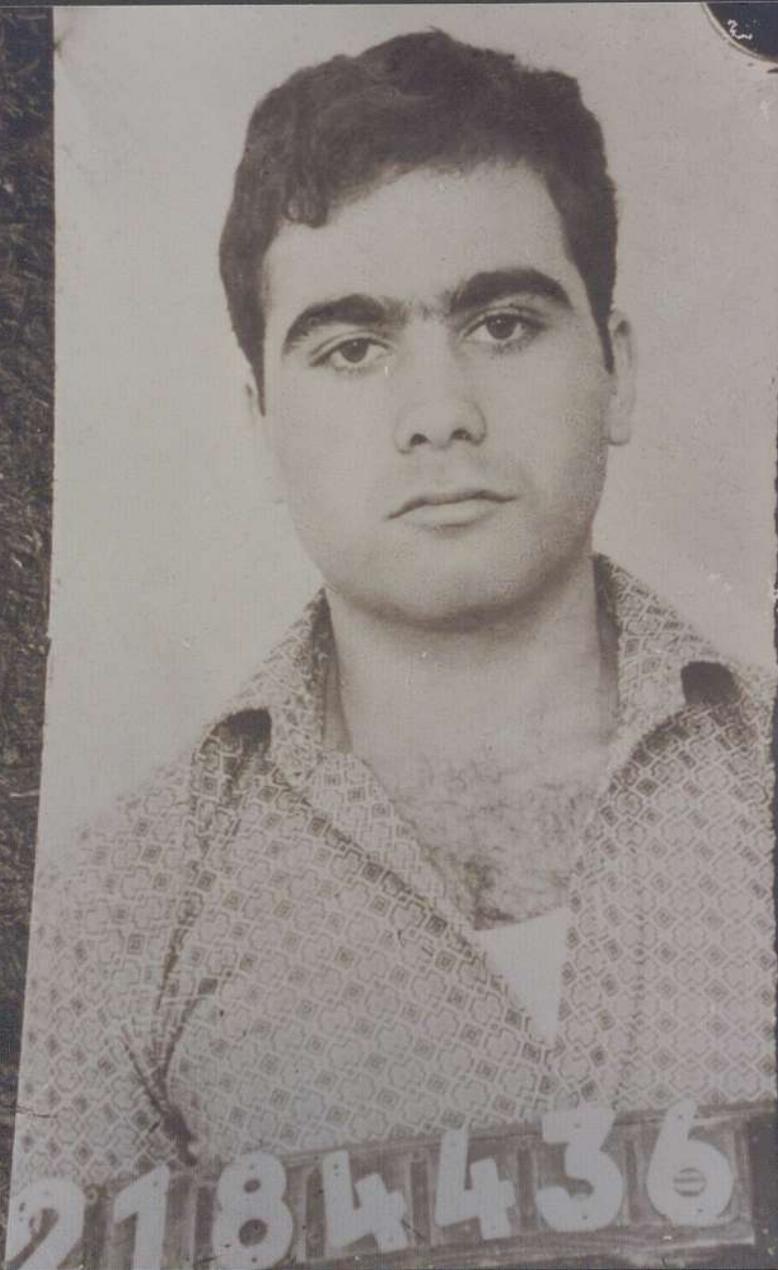
יוקריתכם

משה פלד, אלוף
מפקד גייסות שריון

אוקטובר 1976

בטירונות

בעבא

יום הזכרון לחללי צה"ל

תש"ה

אם עפולה, אב שכול, אחיות ואחים!

הנה היזן יום הזכרון אחללי צה"ל. ואני תאמיני ביה"ס
ממאכתי ד' עומדים בום אזכר חללי מציבות - ישנאל.
בבאה ובגאולה אני מרכינים האשתי אזכר באגרי
בית-ספירן, שמסיל נפשמ על מצבה-המולדת.

אני מבליקים ני זכרון אזכרם,

אני כלשמים את שמותיהם אז אור יצבור,

ואני מציים את שמותיהם אחד אחר ב"טקס הזכרה

ואבני אתכם!

הנני עמכם בצור ובכאה.

הנני עמכם, ההלויים, הנשאים בגבורה את

הנני בכאבים, יום יום וטצה טצה.

מי יתן וצהר גבורתם ישפוק אורי אז מעשילי.

התלמידים והמורים

בית ספר ס"ב ד'

טבריה

שר הבטחון

גברת מזל ומר דן מזרחי היקרים,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכס מאיר ז"ל.

טוראי מאיר מזרחי ז"ל נתן את חייו למען מולדתו. הוא
נפל בחזית הצפון במלחמת יום הכפורים והובא לקבורה ביום כא' בתשרי
תשל"ד (17.10.73).

מאיר ז"ל שירת בחיל השריון. הוא היה חייל מצויין וחבר
נאמן. מאיר היה אהוב על כל מי שהכירו.

זכרו של טוראי מאיר מזרחי ז"ל הינו קודש ונצרנו בלבנו

בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דיין - רב-אלוף (מיל.)

שר הבטחון

טבח תשל"ד
דצמבר 1973

נשיא מדינת ישראל

ירושלים, כ"א באדר תשל"ד

משפחת מזרחי היקרה,

אין נחומים על אבדן היקר מכל, ויודע אני שאין בכוחן של מלים להפיג את הכאב והצער. כותב אני אליכם כי אבל אני יחד עמכם ומשתתף בצערכם וביגונכם.

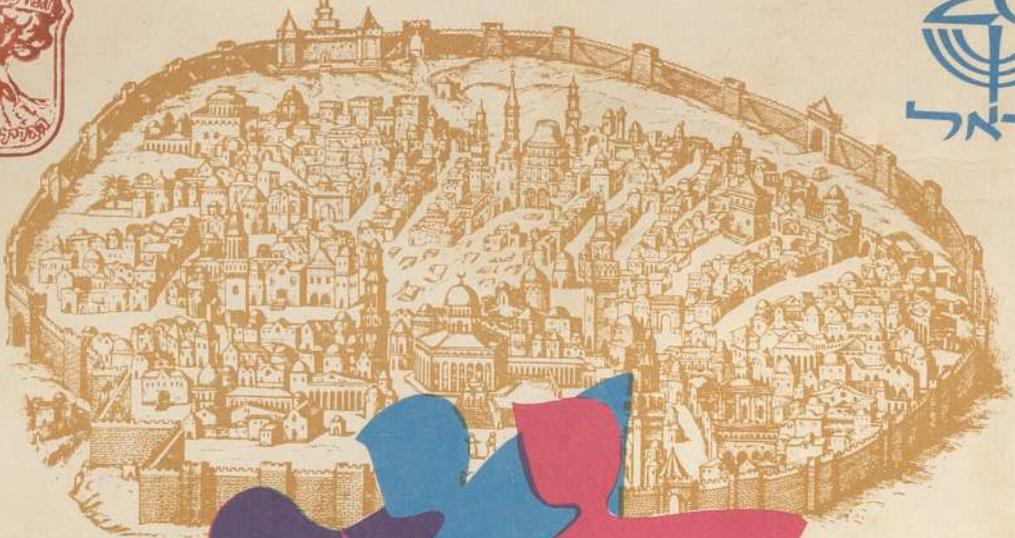
כאבכם הוא כאב האומה כולה, המבכה מרה את כל אחד מיקיריה שנפל במערכה. מאיר ז"ל נמנה עם הגבורים ששלמו בחייהם על הגנתנו, ושמו ייחרת בדברי הימים של עמנו הרצופים מאבק על קיומו.

תפילת כולני היא, שמלחמת יום הכיפורים שנכפתה עלינו, ואשר חבעה קרבנות כה רבים, תביא בעקבותיה את השלום המיוחל, וכי בזכות גבורינו נזכה לראות מדינת ישראל שלווה ובוטחת שלא תדע עוד מלחמות - ותהא זו גם נחמתכם.

שלכם בהוקרה,

מנחם קצוב

משרד החינוך והתרבות רשות הספורט והחינוך הגופני

מרוץ
קרני-חיטים

תנועה
עבור השתתפות

במרוצי העצמאות תשכ"ח

לראשון לצדק 16.5.68

א. א. א.

מנהל רשות הספורט

רכז מטה המרוצים

מנהל רשות הספורט

16.5.68 ליג בעומר

תאריך

יהל 81 קל רכו התרבות והספורט, מועצה אזורית הגליל התחתון

התיירו זמנה

התיירו זמנה

כי תפחתו את היין.

טעו רוצה להסתקאנה

זה היט - למה

זה היט היננו

לצד.

זה האוצה היקר

שקום

ונפיה זמון.

התיירו זמנה

כי תפחתו את היין.

בנחם פרח.

מזרחי, מאיר

מאיר (מאיר'קה), בן מזל ודן, נולד ביום ט"ו באלול תשט"ו (2.9.1955) בטבריה. הוא למד בבית-הספר היסודי-ממלכתי ד' ואחרי-כן המשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון-מקיף "עמל" בטבריה. מאיר היה תלמיד טוב וממושמע ואהוב על מוריו ועל חבריו, אלא שנאלץ כעבור זמן להפסיק את לימודיו, כדי לצאת לעבודה ולסייע בפרנסת המשפחה. בעבודה היה חרוץ מאוד, הצטיין במלאכתו ומילא את כל שהוטל עליו בנאמנות

ובאחריות. הממונים עליו שיבחוהו על חריצותו, על שקדנותו ועל דייקנותו. מנעוריו נמנה עם חניכי תנועת "הצופים" והיה חבר גם בתנועת "הנוער העובד והלומד" וכרבות הימים הדרך בקן של התנועה בטבריה: חובב ספורט נלהב היה והרבה לחזות בתחרויות כדורסל ואתלטיקה. מאיר היה חברותי וקל להתיידד, אוהב חיי חברה וחכיב על רעיו. לחבריו היה ידיד נאמן ומסור וידע להטות להם אוזן קשובה, לשמוע את בעיותיהם ולעזור להם ככל יכולתו. תמיד נענה לכל בקשה ברצון ובמאור פנים. חבריו ספרו עליו, שהיה פעלתני ונמרץ מאוד, אופטימי, בעל חוש הומור ואוהב להתלוצץ ולהתבדח. מטבעו היה חייכן ובעל מזג נוח, ותרן וסלחן, מחפש פשרות ומתרחק מריב. הייתה בו כנות ופשטות, שמחת-חיים ואהבת חיים. כל ימיו היה בן נאמן ומסור להוריו, רחש להם כבוד רב ודאג לשלומם ולרווחתם.

מאיר גויס לצה"ל במחצית מאי 1973 והוצב לחיל השריון. לאחר הטירונות השתלם בקורס נהגי זחל"ם ושירת בחטיבת "ברק". הוא היה חייל טוב, אחראי ומסור לתפקידו. מפקדיו אהבו אותו על שהיה ממושמע מאוד ומקפיד למלא כל משימה שהוטלה עליו. במשך תקופת שירותו בצבא השתדל שלא להדאיג את הוריו, הקפיד לכחוב הכיתה מכתבים ומעולם לא התאונן על האימונים הקשים והמפרכים, כדי שלא לצער את הוריו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נשלח עם יחידתו לחזית ברמת הגולן. ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973), נפל מאיר בקרב באזור חושנייה. תחילה נחשב כנעדר. לימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בטבריה. השאיר אחריו אב, אם, שני אחים ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "מאיר ז"ל התבלט כחייל מסור ונאמן וביצע את כל שהוטל עליו בדרך הטובה ביותר".

29,573

כס/למא אלמלא שלום

מסמית גמתי אטרו לטלויס ולטלויס
 זלמא טן גרמא מימי חלוימ וזא' לקוב
 טלאז אמר זאז פנמוט מלמא זבאז
 מרפיט טאמ, זאזא זמסר' לזב באומי
 זבאומי זע' ארקות חמז זאמ
 זמלא לטלוי גז' מסר זמסר
 זמלא זע' גמ' זאז' זמפציז לזמלא
 זמלא זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ'
 זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ'

טלוי זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ'

זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ' זמ'

Handwritten text, possibly a signature or name, written in blue ink on lined paper.

כאמנה לזאב טלית

כאשר לכתב' אשתא לטליתם וצמ
משאלו לטלית הכל מסר קטנת

זאת לכתבם וזאת עזר שם טאבא
עם זאת בתוח ~~שם~~ טלית מסר

לזו קט' שם וזאת עזר לכתב
לרצולו כח קרו מסר וטית

קט' שם וזאת טאבא עזר
רובם לרצולו וכל טאבא טלית

ובצאתו אשתא עזר ~~שם~~ טאבא
כי זאת לכתב טאבא וכל מסר

כח זאת לסיים זאת לכתב
כח עזר וכל טאבא לכתב

טלית וכתבול

אשתא לכתב ~~שם~~ לכתב
כח זאת לכתב ~~שם~~ לכתב

אשתא לכתב ~~שם~~ לכתב
כח זאת לכתב ~~שם~~ לכתב

27/132

2/132

2/132